မဟောသဓာ၏ ကစားရုံကြီး

မဟောသဓာသည်ဖွားမြင်စက အစွမ်းထက်သောဆေးတောင့်ကိုဆုပ်ကိုင်လျက်ဖွားမြင်လာသည်ကိုအစွဲပြု၍မိဘများကမဟောသဓာဟုအမည်မှည့်လေသည်။ မဟောသဓာ၏အဓိပ္ပာယ်မှာအစွမ်းထက်သောဆေးဟုဆိုလိုပါသည်။

မဟောသဓာဖွားစဉ်က ဖွားမြင်ခဲ့သည့်သူငယ်တစ်ထောင်လည်း ဖွားဖက်တော်များအဖြစ်မွေးဖွားခဲ့သည်။ မဟောသဓာသည် ဖွားဖက်တော်သူငယ်ချင်းတစ်ထောင်နှင့်တိုင်ပင်လျက်ကစားရုံကြီးတစ်ရုံဆောက်လုပ်ခဲ့လေသည်။ လက်သမားကိုမဟောသဓာကမည်သို့ဆောက်ရမည်ကိုစီမံအကြံပေးလေသည်။

ကစားရုံကြီးဟူ၍ဆိုသော်လည်းအခန်းများဖွဲ့စေရာတွင် ခိုကိုးရာမဲ့သူများတည်းခိုစခန်း၊ ခိုကိုးရာမဲ့မိန်းမများမီးဖွားရန်အခန်း၊ အာဂန္တုရဟန်းပုဏ္ဏားများတည်းခိုရန်အခန်း၊ လူညှော်သည်များတည်းခိုရန်အခန်း၊ ရပ်ဝေးကုန်သည်များကုန်ပစ္စည်းထားရန်အခန်းစသည်ဖြင့် အခန်းများဖွဲ့စနစ်တကျစီစဉ်ဆောက်လုပ်ထားလေသည်။ အလွန်ခမ်းနားကြီးကျယ်လှသောတည်းခိုရာဇရပ်ကြီးပမာဖြစ်နေသည်။

ဇရပ်ထဲတွင်တရားဆုံးဖြတ်ရာဌာနကိုလည်းစီမံထားလေသည်။ ပန်းချီဆရာကြီးများကို

ခေါ်၍ ပန်းချီကားများကိုစိတ်တိုင်းကျရေးဆွဲခိုင်းလေသည်။ ထိုဇရပ်၌ပင် ကစားကွင်းတစ်ခုကို လည်းပြုလုပ်၍ထားသည်။

ကစားရုံကြီးအနီးတွင်အုတ်ရေကန်ကြီးကိုတူးထားလေသည်။ ရေကန်ထဲ၌ကြာမျိုးငါးပါး စိုက်၍ကန်ပေါင်၌ပန်းပင်သစ်ပင်များကိုစိုက်ထားလေသည်။ အရပ်တကာမှလူငယ်ပေါင်းများစွာ တို့သည်လာရောက်ကြည့်ရှုကြလေသည်။

မဟောသဓာသတို့သားသည်ရောက်လာသမျှသောသူတို့၏အမှုကိစ္စများကိုတရား သဖြင့် ဆုံးဖြတ်ပေးလေသည်။ စာဆိုတော်ကြီးမင်းသုဝဏ်က ''ဆေးနှင့်မွေးလည်း ဆေးနှင့်မပျော်၊ မတ်မဟော်သည် ပြည်တော်သာကြောင်းလုပ်ခဲ့သည်'' ဟူ၍ကဗျာဖွဲ့ဆို၍အများကောင်းကျိုး၊ တိုင်းပြည်ကောင်းကျိုးဆောင်ရွက်သော မဟောသဓာကိုချီးကျူးဖွဲ့ဆိုဂုဏ်ပြုခဲ့လေသည်။

✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧

လေ့ကျင့်ခန်း

၁။ မဟောသဓာဟူ၍ မိဘများကအဘယ်ကြောင့်မှည့်ခေါ်သနည်း။

၂။ မဟောသဓာနှင့်အတူမွေးဖွားခဲ့သူသူငယ်ပေါင်းမည်မျှရှိသနည်း။

၃။ မဟောသဓာဆောက်လုပ်သောကစားရုံကြီးတွင်မည်သို့သောအခန်းများဖွဲ့ထား သနည်း။

၄။ စာဆိုမင်းသုဝဏ်၏ကဗျာကိုကူးရေးပါ။

၅။ အများအကျိုးဆောင်သောမဟောသဓာအကြောင်းပြောပြပါ။

စကားထာဝှက်ခြင်း

ရှေးအခါက ကျေးလက်တောရွာများတွင် လူငယ်မောင်မယ်များ စကားထာ ဝှက်တမ်း ကစားလေ့ရှိကြသည်။ စကားထာဝှက်ခြင်းသည် ပညာစမ်းနည်း တစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤတွင် စကားထာအချို့ကို တင်ပြထားပါသည်။

(၁) မဖွပ်ဘဲ ဖြူသည်
နတ် ပုဆိုး။
မလောင်းဘဲ ပြည့်သည်
နတ်ရေအိုး။

(၂) အသီးပေါ် အပင်ပေါက်
ခြေထောက်တစ်ချောင်းထောက်။

(၃) ဒိုက်ခုတ်တော့
အုတ်ပေါ်။
အုတ်ခုတ်တော့
ကြွေပေါ်။
ကြွေခုတ်တော့
ရေပေါ်။
ဘာသီးလဲနော်။

(၄) တစ်နှစ်တစ်ခါ
ပေါ်လို့လာ
ငါသည် မင်းလောင်း
ထီးဖြူဆောင်း။

(၅) ခေါင်းမြီးခြုံ
လုံပါပေ့။
ဆံမြိတ်ချ
လှပါပေ့။
ကျောက်တန်းစီ
ညီပါပေ့။

(၆) ဆုပ်လျှင် စူး
နမ်းလျှင် မွှူး
စားလျှင် ရူး။

(၇) ခေါင်းကြီးလို့ လည်သိမ်
ဖင်ပိန်တဲ့ ယောကျ်ား။
မိုးပေါ်ပျံကာသွား
သိကြားလား နတ်လား။

(၈) ပန်းပြောက်ဝတ်လုံ
ကိုယ်လုံးခြုံ
ပုံတောင်သမား
ခြေနှင့်ကုပ်၍
နှုတ်နှင့်စား
များ သတ္တဝါ
ဖော်ကြပါ။

(၉) နတ်သမီးအိမ်တိုင်
ပိုးမဖောက်နိုင်
ဖောက်ပြန်သော်လည်း
တစ်ပေါက်တည်း။

(၁၀) မြေမှာ မသက်
ငှက်လည်း မဟုတ်
ရင်မှာထား
သားလည်း မဟုတ်
မုတ်ဆိတ်ဖွား
ကုလား မဟုတ်
အမြီးကောက်
မျောက်လည်းမဟုတ်
အသံသာ
ကညာမဟုတ်။

(၁၁) နွားနို့ တစ်ပန်းကန်
တစ်ပြည်လုံး လျှံ။

စကားထာဝှက်ခြင်းသည် ဝှက်သူ၊ ဖြေသူတို့၏ စိတ်ကူး စိတ်သန်းကို ရွှင်လန်း ထက်မြက် စေပါသည်။

✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧

လေ့ကျင့်ခန်း

၁။ ဖတ်ပါ။

၂။ စကားထာအဖြေများကိုစဉ်းစားပါ။ အဖြေမှန်နှင့်တိုက်ကြည့်ပါ။
(အဖြေမှန်ကို နောက်ဆက် တွဲ၌ဖော်ပြထားသည်။)

၃။ အောက်ပါ မေးခွန်းများကို ဖြေပါ။
(က) စကားထာ ဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း။
(ခ) မည်သည့် စကားထာများဝှက်၍ အုန်းသီးအကြောင်းမေးနိုင်သနည်း။
(ဂ) ရေလယ်ကောင် သောင်ထွန်း
နတ်သမီးနေတဲ့ကျွန်း စကားထာ၏အဖြေကို ရေးပါ။
(ဃ) သင်သိသော အခြားစကားထာများကို ဖော်ပြပါ။

ဆရာ့ ကျေးဇူး

❖ ဆရာပြ၍
လှခဲ့ကြပြီ။

❖ ဆရာသင်၍
ယဉ်ခဲ့ကြပြီ။

❖ ဆရာပြော၍
ချောခဲ့ကြပြီ။

❖ တွေးကြည့်လေတိုင်း
ရင်ဝယ်လှိုင်းက၊ နှိုင်းမရသည့်
ဆရာ့ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးသည်
ဦးခိုက်မဝနိုင်ပါတကား။

မောင်လင်းကြည်

✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧

လေ့ကျင့်ခန်း

၁။ ရွတ်ဆိုပါ။

၂။ ကူးရေးပါ။

၃။ သင်တို့၏ ဆရာ၊ ဆရာမ များ၏ ကျေးဇူးကြီးမားပုံကိုဖော်ပြပါ။

စည်းစိမ်ပျက်တတ်သော အချက်ခြောက်ချက်

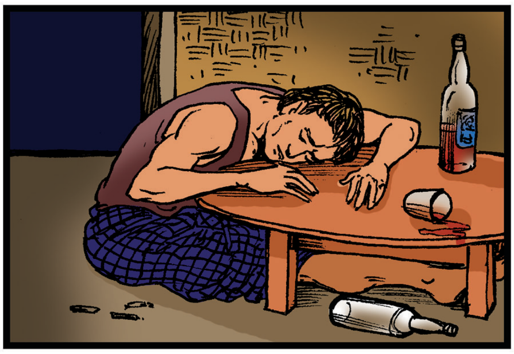

(၁) သေရည်သေရက် သောက်လေ့ရှိသူသည် စည်းစိမ်ပျက်တတ်သည်။

(၂) အချိန်မဟုတ်အခါမဟုတ် ခရီးသွားလာလေ့ရှိသူသည် စည်းစိမ်ပျက်တတ်သည်။

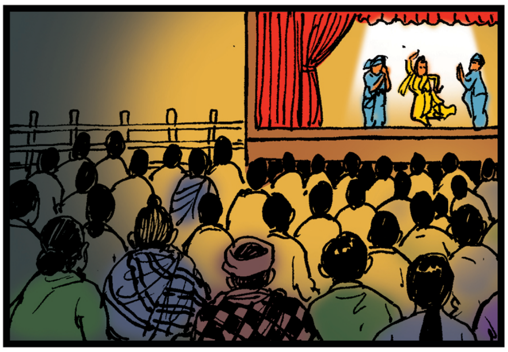

(၃) ပွဲလမ်းသဘင်ကြည့်ရှုလေ့ရှိသူသည် စည်းစိမ်ပျက်တတ်သည်။

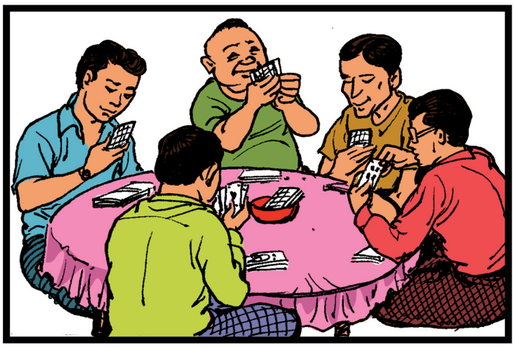

(၄) လောင်းကစားလေ့ရှိသူသည်စည်းစိမ်ပျက်တတ်သည်။

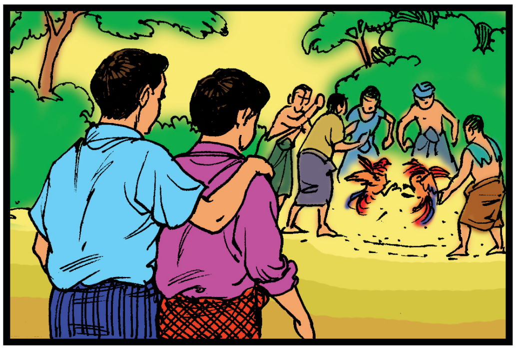

(၅) မကောင်းသော မိတ်ဆွေနှင့်ပေါင်းသူသည် စည်းစိမ်ပျက်တတ်သည်။

(၆) ပျင်းရိလေ့ရှိသူသည် စည်းစိမ်ပျက်တတ်သည်။

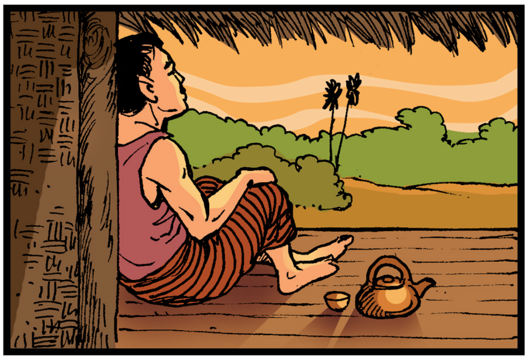

သိင်္ဂါလောဝါဒဆုံးမစာ

✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧

လေ့ကျင့်ခန်း

၁။ ဖတ်ပါ။

၂။ နံပါတ်စဉ် (၁) မှ (၆)အထိ ကူးရေးပါ။

၃။ စီးပွားတိုးတက်အောင် မည်သည်တို့ကို ရှောင်ရမည်နည်း။

တိုင်းရင်းသားရိုးရာအကများ

ဗမာရိုးရာအက

ဗမာအမျိုးသားတို့၏ ထင်ရှားသော ရိုးရာအကများမှာ အိုးစည်အက၊ ဒိုးပတ်အက၊ ဦးရွှေရိုးအက၊ စည်တော်အကနှင့် သူငယ်တော်အကများ ဖြစ်သည်။

အိုးစည်၊ ဒိုးပတ်တို့ဖြင့် ကပြရသော ဦးရွှေရိုးအကသည် ရှင်မြူးဖွယ်ကောင်း၍ ရယ်ရွှင်ဖွယ်ကောင်းသည်။ ပုဆိုးအကွက်ကြားဝတ်ပြီး မျက်မှန်တပ်၍ ထီးဆောင်းလျက် ကရသော အကဖြစ်သည်။

စည်တော်အကမှာ ငြိမ့်ညောင်းသာယာလှပ၍ မင်္ဂလာရှိသည်။ ဦးခေါင်းတွင် နားပန်းဆံထားပြီး ရွှေဆွဲပြားကြီး၊ ရွှေခြေချင်းကြီးများကို ဝတ်ဆင်၍ ကခုန်ရသော သူငယ်တော်အကမှာ ချစ်စဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။

✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧

လေ့ကျင့်ခန်း

၁။ ဖတ်ပါ။

၂။ ဗမာတို့၏ ထင်ရှားသော အကများကို ပြောပြပါ။

၃။ မည်သည့်အကကို သင်အနှစ်သက်ဆုံး ဖြစ်သည်ကို ပြောပြပါ။ ဘာကြောင့်နှစ်သက်သည်ကိုပြောပြပါ။

၄။ သင်သိသော ဗမာအကများရှိသေးလျှင် ဖော်ပြပါ။

၅။ ဝါကျဖွဲ့ပြပါ။
ထင်ရှား၊ ရွှင်မြူးဖွယ်၊ ငြိမ့်ညောင်းသာယာ၊ နားပန်းဆံ၊ ချစ်စဖွယ်။

ကရင်ရိုးရာအက

ကရင်အမျိုးသားတို့၏ ရိုးရာအကများမှာ ကရင်ဒုံးယိမ်းအက၊ ဝါးညှပ်အကနှင့် ဓားသိုင်းအကများဖြစ်သည်။

ဒုံးယိမ်းအကသည် ညီညီညာညာ တက်တက်ကြွကြွ ကခုန်ရသော အကမျိုးဖြစ်သည်။ ပျော်မြူးဖွယ်ကောင်းလှသောအက ဖြစ်ပါသည်။

ဝါးညှပ်အကသည် သိုင်းကွက်နင်း၍ ကပြရသော အကမျိုးဖြစ်သည်။ နှစ်သစ်ကူးချိန်တွင် ကပြလေ့ရှိသည်။

ဓားသိုင်းအကမှာ ဓားရေး၊ လှံရေး၊ ဟန်ရေးပြအကမျိုးဖြစ်ပါသည်။

✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧

လေ့ကျင့်ခန်း

၁။ ဖတ်ပါ။

၂။ အောက်ပါ အကများကို ကူးရေးပါ။

ကရင်ဒုံးယိမ်းအက
ဝါးညှပ်အက
ဓားသိုင်းအက

၃။ အောက်ပါမေးခွန်းများကို ဖြေပါ။

(က) ဒုံးယိမ်းအကသည် မည်သို့ ကရသော အကဖြစ်သနည်း။

(ခ) ဝါးညှပ်အကကို မည်သည့်အချိန်မျိုးတွင် ကရသနည်း။

ရခိုင် ရိုးရာအက

ရခိုင်အမျိုးသားတို့၏ ထင်ရှားသော ရိုးရာအကများတွင် ဒုံးယိမ်းအက၊ သိုင်းအက၊ ပင့်ကူအက၊ စေည်အက၊ သျှိုင်ဒိုင်အကနှင့်ရထားပန်းယိုင်အကတို့မှာ အထူးထင်ရှား သော အကများဖြစ်ပါသည်။ ဤအကများသည် ညီညာမှု၊ တင့်တယ်မှုတို့ကြောင့် အလွန်ကြည့်၍ ကောင်းလှသည်။ ကျော်ကြားသော တိုင်းရင်းသား အကများဖြစ်ပါသည်။

✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧

လေ့ကျင့်ခန်း

၁။ ဖတ်ပါ။

၂။ ဝါကျဖွဲ့ပါ။
ရိုးရာ၊ ညီညာမှု၊ ကျော်ကြား။

၃။ အောက်ပါမေးခွန်းများကို ဖြေပါ။
(က) ထင်ရှားသော ရခိုင်ရိုးရာအကများကို ဖော်ပြပါ။
(ခ) ရခိုင်ရိုးရာအကများသည် အဘယ်ကြောင့် ကြည့်၍ကောင်းသနည်း။

ရာဇကုမာရ် သားလိမ္မာ

ပုဂံနေပြည်တော် ဘုရင်မင်းမြတ် အနော်ရထာမင်းကြီး အမျက်တော်ရှ၍ ကျန်စစ်သားသည် ကြောင်ဖြူအရပ်သို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ရလေသည်။ ကြောင်ဖြူအရပ်သူ မထီးတူမ သမ္ဘူလနှင့် တွေ့ဆုံလျက် ချစ်ကျွမ်းဝင်လေသည်။ အနော်ရထာမင်း နတ်ရွာစံလွန်သော် သားတော် စောလူးမင်း နန်းတက်လေသည်။ စောလူးမင်းက ပြန်လည်ခေါ်ယူ၍ ကျန်စစ်သားသည် ပုဂံ နေပြည်တော်သို့ ပြန်လေသည်။ သမ္ဘူလအား သားယောကျ်ားလေး မွေးဖွားသော် ပုဂံသို့ လိုက်လာရန် မှာကြားခဲ့လေသည်။

သမ္ဘူလ၌ သားယောကျ်ားဖွားမြင်၍ သားငယ်ခုနစ်နှစ်သားအရွယ်တွင် ပုဂံသို့ လိုက်ခဲ့သည်။ ပုဂံနေပြည်တော်တွင် ကျန်စစ်သားမင်းပြုလျက်ရှိသည်။

ကျန်စစ်သားမင်းကြီးသည် သမ္ဘူလနှင့် သားတော်ကို တွေ့မြင်ရသောအခါ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်တော်မူသည်။ မှူးမတ်တို့အား “ ဤမိန်းမကျေးဇူးကား ကြီးမားလှသည်” ဟူ၍ မိန့်တော်မူလေသည်။

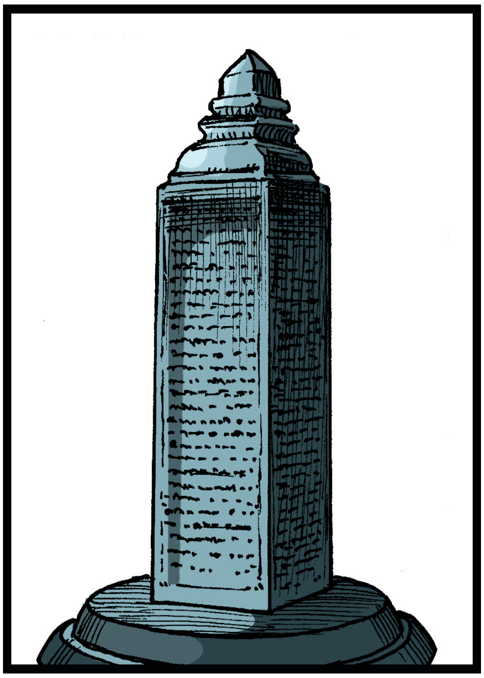

မြစေတီကျောက်စာ (ရာဇကုမာရ်ကျောက်စာ)

သမ္ဘူလကို ဦးဆောက်ပန်းဟူ၍ ဘွဲ့မည်ပေးလျက် မိဖုရားမြှောက်လေသည်။ လက်ဝတ်တန်ဆာ ရတနာများနှင့် ကျွန်သုံးရွာပေးသနားတော် မူလေသည်။ သားတော် ရာဇကုမာရ်ကို ဇေယျခေတ္တရာဟူ၍ ဘွဲ့မည်ပေးတော်မူသည်။ ဓညဝတီနှင့် တောင်စဉ်ခုနစ်ခရိုင်ကိုလည်း ပေးသနားတော်မူလေသည်။

မယ်တော်ဦးဆောက်ပန်း နတ်ရွာစံလွန်သော် ကျန်စစ်သားမင်းကြီးသည် လက်ဝတ်

ရတနာနှင့် ကျွန်သုံးရွာကို သားတော် ရာဇကုမာရ်အား ပေးသနားတော် မူလေသည်။
ပုဂံထီးနန်းကို အုပ်စိုး၍ နှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ကြာသော် ကျန်စစ်သားမင်းကြီးသည် မမာမကျန်း ဖြစ်တော်မူလေသည်။ ထိုအခါ သားတော် ရာဇကုမာရ်သည် ခမည်းတော်ကြီး၏ ကျေးဇူးကို အထူးအောက်မေ့သည်ဖြစ်ရာ အမွေရခဲ့သော လက်ဝတ်ရတနာများကို ထုခွဲရောင်းချ၍ ရွှေဆင်းတုတော် တစ်ဆူ သွန်းလုပ်လေသည်။ ထိုရွှေဆင်းတု ရုပ်ပွားတော်ကို ကျန်စစ်သား မင်းကြီးရှေ့တော်သို့ ပင့်ဆောင်လျက်

'' ခမည်းတော်အတွက် ကျွန်ုပ်သွန်းလုပ်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်သုံးရွာကိုလည်း ဤရွှေဆင်းတုအတွက် လှူဒါန်းပါသည်။''

ဟူ၍ လျှောက်ထားလေသည်။ ကျန်စစ်သားမင်းကြီးသည် သားတော်၏ စကားကို ကြားရသောအခါ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ကြည်နူးလျက် သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်လေသည်။ ရာဇကုမာရ်မင်းသားသည် ပုဂံနေပြည်တော် မြင်းကပါအရပ်၌ ရွှေဆင်းတုတော်ကို ဌာပနာ၍ ဂူပြောက်ကြီးဘုရားကို တည်ထား ကိုးကွယ်သည်။ ဘခမည်းတော်ကျန်စစ်သားမင်းကြီး နတ်ရွာစံလွန်တော်မူသောအခါ သားတော် ရာဇကုမာရ်သည် ဤအဖြစ်အပျက်တို့ကို အမှတ်တရ ကျောက်စာရေးထိုးခဲ့သည်။
ရာဇကုမာရ်သည် မိဘတို့၏ ကျေးဇူးတရားကို သိတတ်သော သားလိမ္မာအဖြစ် သမိုင်းတွင်လေသည်။

✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧

လေ့ကျင့်ခန်း

၁။ အောက်ပါစကားလုံးများကို ကူးရေးပါ။
အနော်ရထာ၊ ကျန်စစ်သား၊ နေပြည်တော်၊ သမ္ဘူလ၊ ရာဇကုမာရ်၊ အမျက်တော်၊ တိမ်းရှောင်၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်၊ လက်ဝတ်တန်ဆာ၊ ပေးသနားတော်မူ၊ ဂူပြောက်ကြီး၊ ကျေးဇူးတရား။

၂။ ရာဇကုမာရ်မင်းသား၏ အကြောင်းကို အကျဉ်းချုပ်၍ ပြောပြပါ။

၃။ သင့်မိဘ၏ ကျေးဇူးကို ဆပ်ရန် မည်သို့ စိတ်ကူးရှိပါသနည်း။

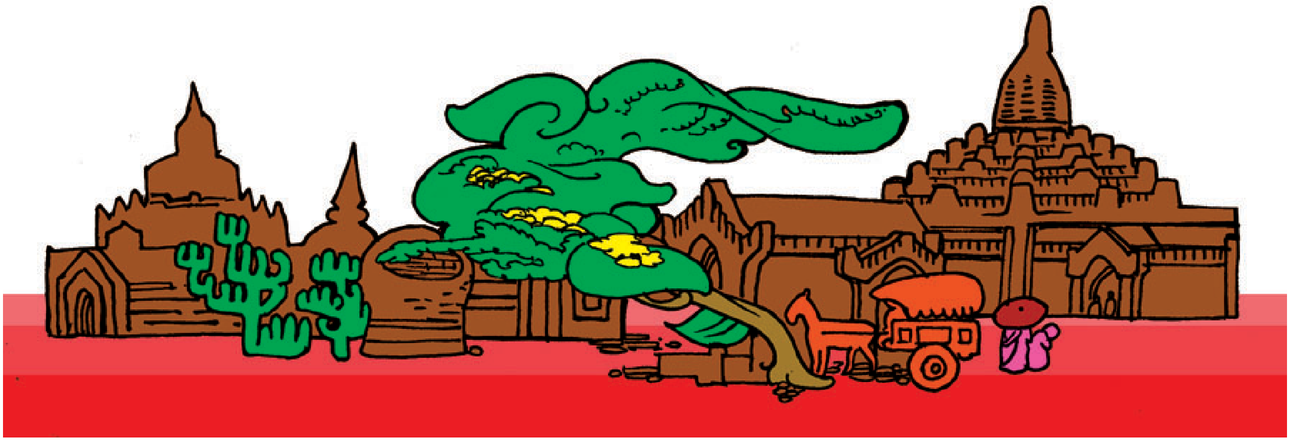

ပုဂံခရီးသည်

ပုဂံမြေ
စေတီကကြာဖူး။
ထနောင်းပင် မြည်ိုရိပ်မှာ
မြင်းချိတ်ပါဦး။

ပုဂံပြည်
သာစည်ခဲ့ ဟိုရှေး
စည်ကြီး ပန်တျာနဲ့
အာနန္ဒာ သဗ္ဗညုမှာ
သာစုသံ ကြွေး။

ပုဂံခွင်
ပန်ဆင်ခဲ့တရား။
စိတ်ဓာတ်ခိုင်ခိုင်နဲ့
နိုင်ငံကို တည်ထောင်စိုက်တယ်
သိုက်မြိုက်ခန့်ညား။

ပုဂံမှာ
မြန်မာတို့ ဉာဏ်စွမ်း။
ဗိသုကာ ပန်းချီတို့
ရှုမအီ ကြည်ညိုလှဲ့ပါ
တို့ရဲ့ ဘုံခန်း။

တင်မိုး

လေ့ကျင့်ခန်း

၁။ ရွတ်ဆိုပါ။
၂။ ကဗျာအကြောင်းပြောပြပါ။
၃။ အောက်ပါစကားလုံးများကို ကူးရေးပါ။
ပန်တျာ၊ အာနန္ဒာ၊ သဗ္ဗညု၊ သာစုသံ၊ ဗိသုကာ၊ ရှုမအီ

✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧

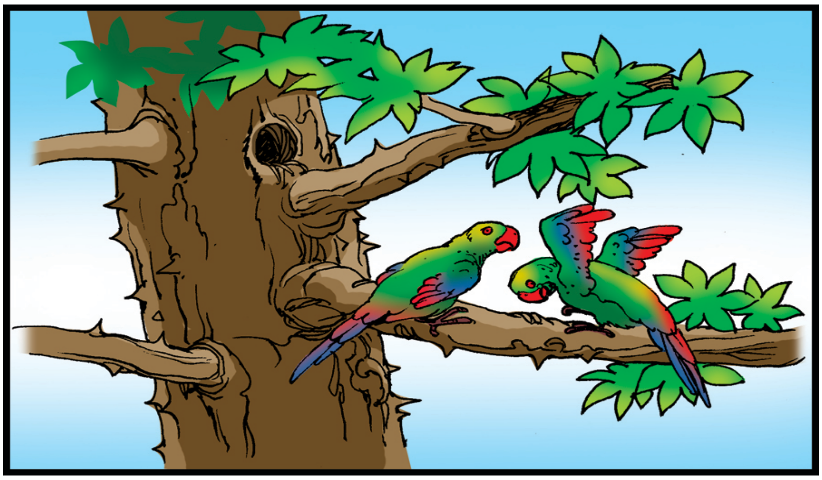

ကျေးညီနောင်

ရှေးရှေးတုန်းက လက်ပံပင်ကြီးတစ်ပင်ပေါ်မှာ ကျေးညီနောင်နေကြတယ်။ တစ်နေ့မှာ လေပြင်းမုန်တိုင်း တိုက်ခတ်လို့ လက်ပံပင်ပေါ်ကကျေးညီနောင် ဟာ လေမှာလွင့်ပါသွားသတဲ့။ ညီဖြစ်သူကျေးသားက သူခိုးများ နေတဲ့နေရာကို ရောက်သွားပါသတဲ့။ သူခိုးတွေက ကျေးသား ငှက်ငယ်ကို ကောက်ယူပြီး ကျွေးမွေးပြုစု ထားသတဲ့။

အစ်ကိုဖြစ်တဲ့ ကျေးသားကတော့ ရသေ့ကြီးနေတဲ့ ကျောင်းဝင်းထဲမှာ ကျသတဲ့။ ရသေ့ကြီး က ကျေးသားလေးကို ကောက်ယူပြီး ကျွေးမွေးပြုစုထားသတဲ့။

တစ်နေ့မှာ ရှင်ဘုရင်ကြီးတစ်ပါးဟာ တောကစားထွက်လာသတဲ့။ မောလို့ သူခိုးတွေနေတဲ့ရွာအနီးက သစ်ပင်တစ်ပင်ရဲ့ အရိပ်မှာ နားနေသတဲ့။ သူခိုးတွေ စောင့်ရှောက်ကျွေးထားတဲ့ ကျေးသား ဟာ ဘုရင်ကြီးကို မြင်တော့–

“ ဘုရင်ကြီးကိုသတ်ကြ၊ သူဝတ်ထားတဲ့ အဝတ်တွေကိုချွတ်ယူကြ ” လို့ အော်ဟစ်ပြောသတဲ့။ ငှက်ရဲ့ အော်သံကို ကြားတော့ ဘုရင်ကြီးဟာ ဒီနေရာမှာ နေလို့မဖြစ်ဘူး။ မြန်မြန် သွားမှပဲ ဆိုပြီး ထွက်ခွာသွားသတဲ့။

ဘုရင်ကြီးဟာ ရသေ့နေတဲ့နေရာကို ရောက်သွားပြန်သတဲ့။ ရသေ့ကြီး ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားတဲ့ ကျေးသားလေးက ဘုရင်ကြီးကို မြင်တော့ “ အရှင်မင်းကြီး ကြွပါ။ အမော အပန်းဖြေပါ။ အေးမြတဲ့ ရေကိုသောက်ပါ။ ဤသစ်သီးကိုစားပါ ” လို့ပြောသတဲ့။

လိမ္မာလှတဲ့ ကျေးကလေးရဲ့ ယဉ်ကျေးလှပုံကို တွေ့ရတော့ ဘုရင်ကြီးက – “ အသင် ကျေးကလေး သင်နဲ့မတွေ့ခင် ကျေးလေးတစ်ကောင်တွေ့ရတယ်။ သင်နဲ့မတူပါ။

သင်ကတော့ အလွန်ယဉ်ကျေးတယ်'' လို့ပြောလိုက်သတဲ့။

ဒီတော့ ကျေးကလေးက '' အရှင်မင်းကြီး၊ လမ်းမှာ တွေ့ခဲ့တဲ့ ကျေးဟာ ကျွန်တော်ရဲ့ ညီလေးဖြစ်ပါတယ်။ လေမုန်တိုင်း တိုက်လို့ ကျွန်တော်နဲ့ ညီလေး တကွဲစီ၊ တစ်နေရာစီ ရောက်သွား တာ ဖြစ်တော့ ညီလေးက ရိုင်းပါတယ်။ ဆရာရသေ့ထံရောက်တဲ့ ကျွန်တော်က ယဉ်ကျေးပါတယ်'' လို့ ပြောပြသတဲ့။ လူဆိုးနဲ့ အတူနေလို့ ရိုင်းပါတယ်။ ဆရာရသေ့နဲ့ အတူနေလို့ ယဉ်ကျေးလိမ္မာ ပါတယ်။ စကားပုံတွင် တံငါနားနီး တံငါ၊ မုဆိုးနားနီးမုဆိုး ဟူ၍ ဆိုရိုးရှိပါတယ်။ လူပေါင်းမမှားဖို့ သတိထားရမယ်။

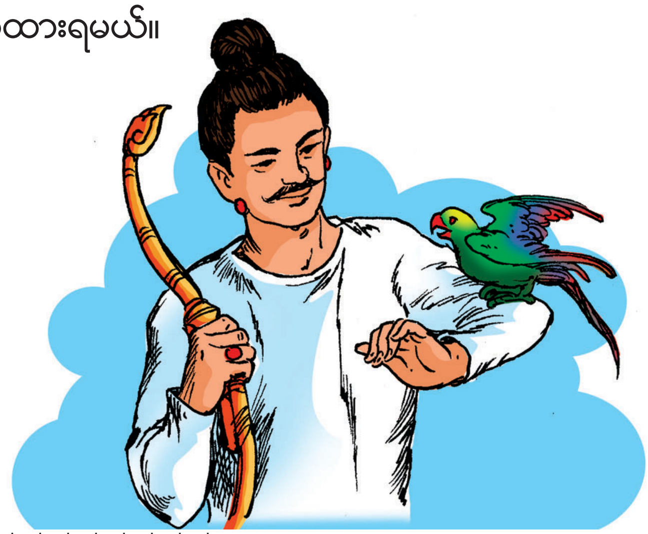

✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧

လေ့ကျင့်ခန်း

၁။ ဖတ်ပါ။

၂။ ပုံပြင်အကြောင်းပြောပြပါ။

၃။ အောက်ပါစကားလုံးများကို ကူးရေးပါ။
ကျေးညီနောင်၊ လေပြင်းမုန်တိုင်း၊ ရသေ့ကြီး၊ သူခိုး၊ ရှင်ဘုရင်၊
တောကစား၊ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်၊ ရိုင်းစိုင်း၊ ယဉ်ကျေး။

၄။ အောက်ပါမေးခွန်းများကို ဖြေပါ။

(က) ကျေးညီနောင်တို့ အဘယ်ကြောင့် ကွဲကွာသွားကြသနည်း။

(ခ) ကျေးညီနောင်တို့ကွဲကွာပြီး မည်သည့်နေရာသို့ ရောက်ရှိသွားကြသနည်း။

(ဂ) သူခိုးများ ကျွေးမွေးထားသော ကျေးသားသည် ဘုရင်ကြီးကို တွေ့သော အခါမည်သို့ပြောသနည်း။

(ဃ) ရသေ့ကြီး ကျွေးမွေးထားသော ကျေးသည် ဘုရင်ကြီးကို တွေ့သောအခါ မည်သို့ပြောသနည်း။

(င) ဤပုံပြင်မှ မည်သည့် သင်ခန်းစာရသနည်း။

၅။ မည်ကဲ့သို့သောသူကို မိတ်ဆွေဖွဲ့မည်နည်း။ စာကြောင်းရေငါးကြောင်းခန့်ဖော်ပြပါ။

ကောင်းအောင် ကြိုးစားပါ

မိဘဆရာ
စကားနာ၍
ကျမ်းစာသိမြင်
တတ်အောင်သင်လော့။
ပေါ်လွင်မပြု
ကောင်းရာတုလျက်
ကောင်းမှု မြတ်နိုး
ကောင်းအောင် ကြိုး၍
ကောင်းကျိုး ကိုယ်၌ တည်စေမင်း။

လောကသာရ

✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧

လေ့ကျင့်ခန်း

၁။ ရွတ်ဆိုပါ။

၂။ ကူးရေးပါ။

၃။ ကဗျာအကြောင်းပြောပြပါ။

၄။ အောက်ပါမေးခွန်းများကို ဖြေပါ။

(က) မိဘဆရာစကား နားထောင်လျှင် မည်ကဲ့သို့ အကျိုးရှိနိုင်ပါသနည်း။

(ခ) မိမိကိုယ်ကို ကောင်းအောင် မည်သို့ ဆောင်ရွက်မည်နည်း။

သားထူး သားမြွတ်

တစ်ခါတုန်းကသားလိမ္မာတစ်ယောက်ရှိပါတယ်။ သူ့အမည်က သုဝဏ္ဏသာမဖြစ်ပါတယ်။ သူ့အသားရောင်က ရွှေလိုဝင်းဝါပြီး လှပသတဲ့။ သုဝဏ္ဏသာမရဲ့ ဖခင်က ဒုကူလတဲ့။ မိခင်က ပါရိကာဖြစ်ပါတယ်။ သုဝဏ္ဏသာမရဲ့ မိဘနှစ်ပါးဟာ ရသေ့တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ သစ်ရွက်တွေ မိုးကာထားတဲ့ ကျောင်းသင်္ခမ်းမှာ သုဝဏ္ဏသာမတို့ မိသားစုနေထိုင်ပါသတဲ့။ တဲအိမ်ကလေး အနီးမှာ မြစ်ရှိပါတယ်။ မိဂသမ္မတာမြစ်လို့ခေါ်ပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ မိခင်နဲ့ဖခင်ဟာ သစ်ပင်မှာ သစ်သီးရှာဖွေဖို့ တောထဲကို သွားကြတယ်။ ညနေ အိမ်အပြန်မှာ မိုးကြီးရွာချပါသတဲ့။ သစ်ပင်အောက်က တောင်ပို့နားမှာဝင်ပြီး မိုးခို ကြသတဲ့။ တောင်ပို့ထဲက မြွေကြီးတစ်ကောင်ထွက်လာပြီး မှုတ်လိုက်သတဲ့။ ရသေ့နှစ်ဦးဟာ မျက်စိမမြင်တော့ဘဲ ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်ရှာကြသတဲ့။ သုဝဏ္ဏသာမဟာ မျက်မမြင် မိဘနှစ်ပါးကို လုပ်ကျွေးသတဲ့။ မိဘများ လမ်းလျှောက်နိုင်ဖို့ ကြိုးတန်းတွေ လုပ်ပေးတယ်။

သားလိမ္မာဟာ အိပ်ရာကစောစောထတယ်။ တံမြက်လှည်းတယ်။ မြစ်ကို သွားပြီး ရေခပ်တယ်။ မိဘတွေကို သစ်သီးကျွေးတယ်။ မျက်မမြင် မိဘနှစ်ပါးကို နေ့စဉ်လုပ်ကျွေးသတဲ့။

တစ်နေ့မှာ ရှင်ဘုရင်ကြီးတစ်ပါးဟာ သမင်တွေခြံရံပြီး ရေခပ်လာတဲ့ သုဝဏ္ဏသာမကို မြင်တော့ မြားနဲ့ပစ်လိုက်သတဲ့။ သုဝဏ္ဏသာမ မြားထိမှန်ပြီး မြေပြင်သဲသောင်စပ်ပေါ်မှာ လဲကျသွားပါသတဲ့။

သွေးအိုင်ထဲလဲနေတဲ့ သုဝဏ္ဏသာမက – ''ဘုရင်ကြီး ကျွန်တော့်ကို ဘာဖြစ်လို့ မြားနဲ့ပစ်ရတာလဲ။ ကျွန်တော်ဟာ မျက်မမြင် မိဘ နှစ်ပါးကို လုပ်ကျွေးနေတာပါ။ '' လို့ ပြောရှာသတဲ့။

ဘုရင်ကြီးလည်း သုဝဏ္ဏသာမရဲ့ မိဘနှစ်ပါးကို သွားခေါ်လာသတဲ့။ မိဘနှစ်ပါးဟာ ဝမ်းနည်းလွန်းလို့ ငိုကြွေးကြသတဲ့။ မေ့မြောနေတဲ့ သားလိမ္မာအတွက် မိဘနှစ်ပါးဟာ သစ္စာစကားဆိုကြသတဲ့ –

“ ငါတို့သားဟာ လိမ္မာတယ်။ မိဘကိုလုပ်ကျွေးပါတယ်။ လူကြီးမိဘကို ရိုသေပါတယ်။ ငါတို့သားကို အလွန်ချစ်ပါတယ်။ ” လို့ သစ္စာဆိုကြတယ်။ မိဘများရဲ့ သစ္စာစကားကြောင့် သုဝဏ္ဏသာမဟာ လဲရာကထလာသတဲ့။ “ မိဘကို လုပ်ကျွေးသူကို နတ်တွေက ဆေးကုကြတယ်။ လူတွေက ချီးမွမ်းကြပါတယ်” လို့ ဘုရင်ကြီးကို ပြောလိုက်သတဲ့။ ဘုရင်ကြီးလည်း နောင်တကြီးစွာရပြီး သုဝဏ္ဏသာမ မိသားစုကို တောင်းပန်ပါသတဲ့။

✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧

လေ့ကျင့်ခန်း

၁။ ဖတ်ပါ။

၂။ ပုံပြင်အကြောင်းပြောပြပါ။

၃။ အောက်ပါစကားလုံးတို့ကို ကူးရေးပါ။

သုဝဏ္ဏသာမ၊ သားလိမ္မာ၊ ဒုကုလ၊ ပါရိကာ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခ၊ မျက်မမြင်၊ ရှင်ဘုရင်၊ သစ္စာစကား။

၄။ အောက်ပါမေးခွန်းများကို ဖြေပါ။

(က) သုဝဏ္ဏသာမ ၏မိဘနှစ်ပါးသည် အဘယ်ကြောင့်မျက်စိကွယ်ခဲ့ရသနည်း။

(ခ) သုဝဏ္ဏသာမသည် မိဘကို မည်ကဲ့သို့ လုပ်ကျွေးခဲ့သနည်း။

(ဂ) သင့်မိဘများကို သင်မည်ကဲ့သို့ ကူညီနေပါသနည်း။

ရွှေတိဂုံ စေတီတော်

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား သည် သက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် အိန္ဒိယပြည်၌ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။ မြန်မာပြည်ဖွား ကုန်သည် တပုဿ နှင့် ဘလ္လိက ညီနောင်တို့သည် ဘုရားပွင့်ရာအရပ်သို့ရောက်လာကြသည်။ ညီနောင်နှစ်ဦးသည် မြတ်စွာဘုရားအား မုန့်များကို ကပ်လှူကြသည်။ ထိုသို့ မုန့်များကပ်လှူပြီးသောအခါ ညီနောင်နှစ်ဦးသည် မြတ်စွာဘုရားထံမှ ကိုးကွယ်ပူဇော်ရန် ဝတ္ထုကို ပေးသနားရန် တောင်းပန် လျှောက်ထားကြသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် လက်ယာလက်တော်ဖြင့် ဦးခေါင်းတော်ကို သပ်လျက် ပါလာသော ဆံတော်ရှစ်ဆူကို ပေးတော်မူသည်။

ကုန်သည်ညီနောင် နှစ်ဦးသည် ဆံတော်ရှစ်ဆူကို မြန်မာပြည်သို့ သယ်ဆောင်၍ ဥက္ကလာပမင်းကြီးအား ဆက်သသည်။

ဥက္ကလာပမင်းကြီးသည် ဆံတော်ရှစ်ဆူကို ဌာပနာ၍ သိင်္ဂုတ္တရကုန်းတော်တွင် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကို တည်ထားကိုးကွယ်သည်။ သိင်္ဂုတ္တရကုန်းတော်သည် ရှေးဘုရားရှင် သုံးဆူတို့၏ ဓာတ်တော်များကိန်းဝပ်ရာ နေရာဖြစ်သည်။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်သည် ရှေးဘုရားရှင် တို့၏ တောင်ဝှေးတော်၊ ရေစစ်တော်၊ သင်္ကန်းတော်တို့နှင့်အတူ ဂေါတမဘုရားရှင်၏ ဆံတော်မြတ်တို့ ကိန်းဝပ်ရာ စေတီတော်မြတ်ဖြစ်ပါသည်။

✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧

လေ့ကျင့်ခန်း

၁။ ဖတ်ပါ။

၂။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်အကြောင်းပြောပြပါ။

၃။ ကူးရေးပါ။

ဂေါတမ၊ အိန္ဒိယ၊ ဆံတော်၊ သက္ကရာဇ်၊ ဌာပနာ ။

၄။ အောက်ပါစကားလုံးတို့ဖြင့် ဝါကျဖွဲ့ပြပါ။

ကိုးကွယ်၊ ကပ်လှူ၊ တည်ထား၊ တောင်းပန်၊ သယ်ဆောင် ။

၅။ အောက်ပါမေးခွန်းများကိုဖြေပါ။

(က) ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ဘုရားအဖြစ်ရောက်တော်မူသော ခုနှစ်ကို ဖော်ပြပါ။

(ခ) ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားထံမှ ဆံတော်ရရှိလာသော ညီနောင်နှစ်ဦး၏ အမည်များကို ဖော်ပြပါ။

(ဂ) ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကို မည်သူစတင်တည်ထားခဲ့သနည်း။

(ဃ) ရွှေတိဂုံစေတီတော် တည်ရှိရာကုန်းမြေကို မည်သို့ ခေါ်တွင်သနည်း။

(င) ရွှေတိဂုံစေတီတော်တွင် ဌာပနာထားခဲ့သော ဘုရားရှင်တို့၏ ဓာတ်တော် လေးမျိုးကို ဖော်ပြပါ။

ပညာရဖို့

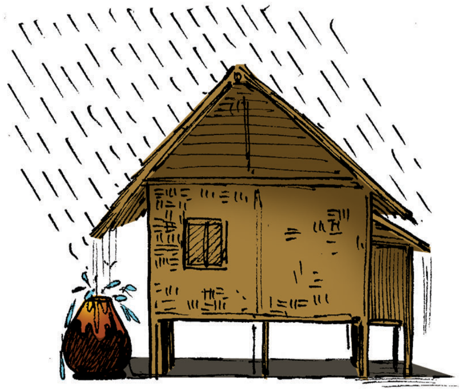

တံစက်မြိတ်အောက်
မှောက်ထားတဲ့အိုး
မိုးဘယ်လောက်ရွာရွာ
အိုးထဲမှာ ရေမဝင်။

တံစက်မြိတ်အောက်
ပေါက်နေတဲ့အိုး
မိုးဘယ်လောက်ရွာရွာ
အိုးထဲမှာ ရေမဝင်။

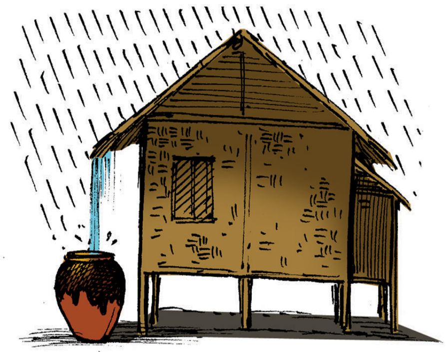

အိုးထဲမှာ ရေဝင်
ရေတင်ဖို့ဆို
အိုးကောင်းကို တည့်တည့်ထောင်
မလဲအောင်ထား
အိုးတခြား တံစက်မြိတ်တခြား
ဖြစ်မသွားစေနဲ့

ပညာယူတယ်၊ ရတယ်ဆိုတာ ဒီသဘောပါပဲ။

မောင်တင်စိုး (သစ်ရာကောက်)

✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧

လေ့ကျင့်ခန်း

၁။ ဖတ်ပါ။

၂။ ကဗျာအကြောင်းပြောပြပါ။

၃။ ပညာရဖို့ သင်ဘယ်လို ဆည်းပူးမလဲ။

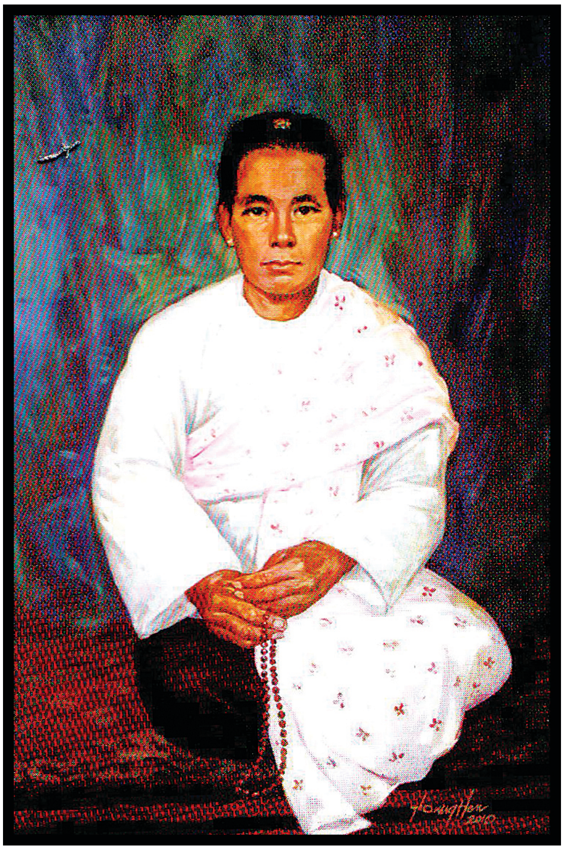

ဖွားဦးဖွန်း

ဖွားဦးဖွန်းသည် မန္တလေးမြို့ပိုးကုန်သည်ကြီးဦးအိနှင့်ဒေါ်မျှင်တို့ကမြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၃၀ ပြည့်နှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း(၅)ရက် သောကြာနေ့တွင်ဖွားမြင်သည်။ တစ်ဦးတည်းသောသမီး ဖြစ်ပါသည်။ သားဦးမိန်းကလေးဖြစ်သောကြောင့် မိဘများကမဦးဖွန်းဟုအမည်ပေးကြသည်။

ငယ်စဉ်ကဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် ပညာသင်ယူလေသည်။ မိဘနှစ်ပါးကွယ်လွန်သောအခါပိုးကုန်သည်အဖြစ်ပိုးထည်လုပ်ငန်းကိုဦးစီး၍လုပ်ကိုင်ခဲ့လေသည်။

မန္တလေးမြို့ပတ္တမြားကျောင်းတိုက်ဆရာတော်အားအုတ်ကျောင်းတစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။ ပတ္တမြားအုတ်ကျောင်းအစ်မဟူ၍ဂုဏ်ပြုခေါ်ဆိုခဲ့ကြသည်။ မဦးဖွန်းသည်ပိုးထည်ရောင်းချရေးကိစ္စဖြင့်ရန်ကုန်သို့ရောက်ရသည်။ ရောက်ရှိစဉ်သိမ်ဖြူလမ်းရှိ ပြင်သစ်၊ ဗရင်ဂျီသာသနာပြုသီလရှင်များ၏လူအိုရုံသို့သွားရောက်လေ့လာခဲ့သည်။

သားသမီးများမရှိကြသောဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုးအဘိုးအဘွားများအား စောင့်ရှောက်ကျွေးမွေးနိုင်မည့်ဌာနများဖွင့်လှစ်ရန်ဆန္ဒကိုဒေါ်ဦးဖွန်းသည် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။ ရှေးဦးစွာမင်းကွန်းလူအိုရုံ နောင်အခါသထုံလူအိုရုံ၊ ပေါင်းတည်လူအိုရုံ၊ နှင်းဆီကုန်းလူအိုရုံနှင့်ပခုက္ကူလူအိုရုံများကိုတည်ထောင်ခဲ့လေသည်။

ဖွားဦးဖွန်းသည် မိမိ၏ငွေကြေးတို့ကိုအသုံးပြုလျက် မြန်မာ့သမိုင်းတွင်သည့်ခိုကိုးရာမဲ့ဘိုးဘွားများကိုပြုစုသောလူအိုရုံ(ခေါ်)ဘိုးဘွားရိပ်သာ(၅)ခုကိုတည်ထောင်ခဲ့လေသည်။

ဖွားဦးဇွန်းသည် ၁၉၄၄ ခုနှစ် မတ်လ(၁၀)ရက်နေ့တွင် မန္တလေးမြို့မင်းကွန်းဘိုးဘွားရိပ်သာ၌ကွယ်လွန်လေသည်။

ဖွားဦးဇွန်းသည် မွန်မြတ်လှသောပရဟိတလူမှုရေးလုပ်ငန်းတွင်ထင်ရှားလှသည့် မေတ္တာ၊ စေတနာ၊ ကရုဏာရှင်အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။

✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧

လေ့ကျင့်ခန်း

၁။ ဖတ်ပါ။

၂။ ဖွားဦးဇွန်း၏မိဘများအမည်ကိုပြောပြပါ။

၃။ ဖွားဦးဇွန်း၏အကြောင်းကိုသိသမျှပြောပြပါ။

၄။ ဖွားဦးဇွန်းတည်ထောင်သောဘိုးဘွားရိပ်သာများတည်ရှိသည့်မြို့များကိုဖော်ပြပါ။

ရေချမ်းစင်၏ စေတနာ

အေးမြရေချို၊ သောက်စေလို၍
စိမ့်ယိုမြေအိုး၊ ညောင်ရိပ်မိုးလျက်
ပျိုးပင်စိမ်းမွေး၊ သဲဖွေးဖွေးနှင့်
လမ်းနံဘေးက ရေချမ်းစင်။

ခရီးပန်းလျှင်
ရေချမ်းတစ်ခွက်၊ ကျောက်စက်အိုးမှ
သောက်ရမောပြေ၊ အားပြည့်ချေ၏။

လမ်းသွားလမ်းလာ၊ လူတကာကို
စေတနာရှေ့ပြေး၊ ကိုယ်လိုတွေး၍
ဝမ်းအေးစေလို၊ ထိုကုသိုလ်တွက်
ဘာကိုမျှမတောင်း၊ ရေဖြည့်လောင်းသည်
ကျောင်းစာမတတ်၊ ဘာမတတ်နှင့်
တို့ရပ်ရွာသား၊ ယာသမား၏
မကြွားမဝါ၊ စေတနာသည် ...
မြန်မာဆိုမှ မြန်မာတည်း။

တင်မိုး

✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧

လေ့ကျင့်ခန်း

၁။ ရွတ်ဆိုပါ။
၂။ ကူးရေးပါ။
၃။ ကဗျာအကြောင်း ပြောပြပါ။

ဆီးသီးသည် မဗျိုင်း

သူ့နာမည်က မဗျိုင်းတဲ့။ ငယ်ငယ်တုန်းက အသားဖြူသည်၊ ဗျိုင်းကလေးနှင့် တူသည် ဆို၍ အမေက 'မဗျိုင်း – မဗျိုင်း' ဟုခေါ်သည်။

သည်လိုနှင့် မဗျိုင်းအမည်တွင်သွားသည်။ ခုတော့ အသားမဖြူလှ။ အသားလတ်လတ်။ အရပ်အမောင်းကတော့ ရှည်ရှည်သွယ်သွယ်။ မျက်နှာပုံပန်းက ခပ်ဝိုင်းဝိုင်း။ သနားကမား ပင်ဖြစ်သည်။

မဗျိုင်းကလေးတို့ ဆင်းရဲရှာသည်။ သူ့အမေက မန်ကျည်းရွက်ခူး၍ ရွာထဲ ရပ်ထဲမှာ ရောင်းရသည်။ အဖေကတော့ လှေထိုးလိုက်ရသည်။ ရွာမှာ အမြဲမနေနိုင်။ အောက်ပြည် အောက်ရွာ သွားနေရသည်က များသည်။

မဗျိုင်းကလေးအရွယ်ရောက်လာတော့ အမေတို့ အဖေတို့ကို ကူရသည်။ ထမင်းအိုးခွင်၊ ဟင်းအိုးခွင် ဝင်တတ်ပြီ။ ကောက်စိုက် ပျိုးနုတ် လုပ်တတ်ပြီ။ အမေတို့ အဖေတို့ မှာ မဗျိုင်းကလေးကြောင့် စိတ်နှလုံးချမ်းသာရသည်။

မဗျိုင်းကလေး အလွန်ပျော်သည်။ ဆီးသီးကောက်ဖော်တွေနှင့် စကြ၊ ပြောင်ကြသည်။ တေးတဟိုဟို ဆိုကြသည်။ ဆီးပင်အောက်မှာ ဝိုင်းဖွဲ့ပြီး ထိုင်သည့်အခါထိုင်သည်။ ရေကန်ကြီးထဲမှာ ရေချိုးသည့်အခါချိုးသည်။

နေစောင်းတော့ ကန်ပေါင်ရိုးပေါ်က လျှောက်ပြီး ဆီးသီးတောင်းကိုယ်စီနှင့် အိမ်ပြန်ကြသည်။

တစ်နေ့တွင် ဆီးသီးကောက်နေစဉ် မဗျိုင်းဦးခေါင်းမော့ကြည့်လိုက်မိရာ 'အို . . . အမေ့' ဟု လန့်သွားမိသည်။

ဆင်ပြောင်ကြီးကို စီးလာသော ဘုရင်ကြီး ပါတကား။ နောက်လိုက်နောက်ပါ အခြွေအရံ များလည်းပါသည်။

ဆင်ပေါ်ကဘုရင်သည် မဗျိုင်းကလေးကို စိန်းစိန်းကြည့်နေသည်။ မဗျိုင်းသည် မျက်လွှာချနေသည်။

ထို့နောက် –

'သည်မိန်းကလေးကို ကိုယ်တော်မြတ် စုံမက်တော်မူသည်။ ဤသတို့သမီး ငယ်ကို ဆောင်ယူတော်မူမည်' ဟူသောအသံကိုသာ မဗျိုင်းကြားရတော့သည်။ မဗျိုင်းဘာ

ကိုမျှ မမြင်တော့။ မျက်စိတွေပြာသွားလေသတည်း။

သို့နှင့် လပေါင်းအတန်ကြာသွားသည်။ မိဖုရား မဗျိုင်းသည် ရွာကို မေ့စပြုပြီ။ နန်းတော်ထဲတွင် ပျော်စပြုပြီ။

ငယ်ငယ်တုန်းက မဗျိုင်းက မော့မကြည့်ဝံ့ခဲ့သော မြင်းစီးမင်း၊ သွေးသောက်ကြီး စသည်တို့သည် ယခုအခါ မဗျိုင်းကို ယောင်လို့မှ မော့မကြည့်ဝံ့တော့ပြီ။ မဗျိုင်းထံပါးသို့ပင် ဝင်ရဲကြသည်မဟုတ်။ မြို့စားနယ်စားကြီးများ၊ မှူးကြီးမတ်ကြီးများတို့သည်လည်း မဗျိုင်းထံပါးသို့ အခစားဝင်ကြရသည်။ လက်ဆောင်တော်ဆက်ကြရသည်။ မဗျိုင်း၏အမိန့်ကို ရိုသေစွာနာခံကြရသည်။

မဗျိုင်းကသာ သတိမရသည်။ ထွေးခင်တို့ သူငယ်ချင်းတွေက တစ်နေ့မှ မမေ့။ ရေကန်ကြီးထဲမှာ ရေချိုးတော့လည်း သတိရသည်။ ကန်ပေါင်ရိုးပေါ်က လမ်းလျှောက်ပြီး ပြန်လာကြတော့လည်း ဗျိုင်းကလေးကို လွမ်းသည်။ ဆီးပင်အောက် ရောက်တော့ ထွေးခင် ငိုမဲ့ငိုမဲ့။

''ဗျိုင်းကလေးနဲ့ တွေ့ချင်သေး အေတို့ရယ်။ သူငယ်ချင်း နေကောင်းထိုင်သာမှ ရှိပါစ။ သင်း အလွန်ကြိုက်တဲ့ အညှက်ရည်နဲ့ ဆီးသီးမှ စားရပါစအေ . . .။ ငါတော့ ဗျိုင်းကလေး ဆီသွားချင်သေးတယ် ကောင်မတို့ရယ်''

ထွေးခင် ဆီးသီးတောင်းကလေးရွက်၍ မြို့တက်ပြီ။ ဗျိုင်းကလေးနှင့် တွေ့ရအောင် ထွေးခင်ကြံသည်။ နန်းတော်တွင်းသို့ ဝင်နိုင်အောင်ဝင်သည်။ နန်းတော်တွင်း မင်းမှုထမ်းတို့ ရပ်ကွက်ရောက်သောအခါ ထွေးခင်သည် 'ဆီးသီးသည် တော်ရို့ . . . ဆီးသီးသည်' ဟု အသံစာစာနှင့် ဟစ်လေတော့သည်။

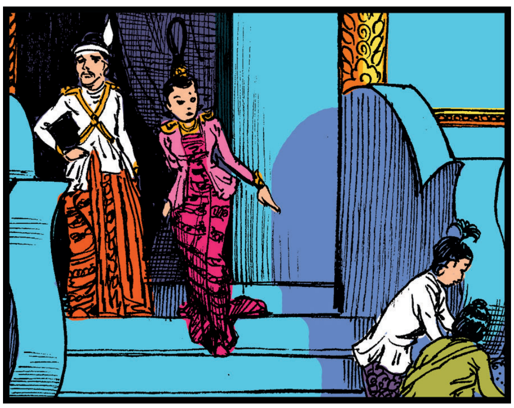

ထွေးခင်သည် အိမ်ပြုတင်းပေါက်များသို့လည်း မကြာ မကြာ လှမ်းကြည့်သည်။ 'မိရွှေဗျိုင်း ငါ့ကိုလှမ်းပြီး ခေါ်ကောင်းပါရဲ့' ဟုလည်း အောက်မေ့သည်။

ထိုအခိုက် မဗျိုင်းနှင့် ဘုရင်ကြီးထွက်လာသည်။ မဗျိုင်းသည် ထွေးခင်၏အသံကို ကြားပြီး ဖြစ်သည်။ ထွေးခင်ကြောင့် မိမိ၏ နိမ့်ကျသော ဆီးသီးသည် မဗျိုင်းဘဝကို အများသိကုန်ကြမည်ကို မဗျိုင်းရှက်သည်။ မိမိဇာတိ ပေါ်မည်ကို အစိုးရိမ်ကြီး စိုးရိမ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထွေးခင်ကို မသိယောင်ပြုကာ၊ 'ဟဲ့ . . . ရွှေစာတို့ . . . ဘာလုပ်နေကြတာတုံး' ဟု ငေါက် ဆတ်ဆတ်နှင့် မေးသည်။

ထိုအခါ မဗျိုင်းသည် တင်းမာသော မျက်နှာထားနှင့်။

"ဆီးသီးဆိုတာ ဘယ်ဟာတဲ့တုံး။ မှန်း . . . ပြစမ်း . . . ဘယ်ရွာက လာပြီး ရောင်းသ တဲ့တုံး . . . ဆိုစမ်း "

ဟုဆိုလိုက်ရာ၊ ထွေးခင်သည် ဆီးသီးတောင်းကလေးကို ကပျာကရာ ရွက်ပြီးလျှင် မျက်စိမျက်နှာ အပျက်ပျက်နှင့် ခပ်သုတ်သုတ် ပြန်ထွက်ခဲ့ရလေသည်။

'ဖြစ်ရလေ ဗျိုင်းကလေးရယ် . . . ယင်း သည်လောက်မောက်မာဖို့ မသင့်ပါဘူးအေ' ဟု ထွေးခင်တွေးရင်း ငိုချင်ရင်း ရွာဆီသို့ ပြန်လေသည်။

မဗျိုင်း၏ 'ဆီးသီးဆိုတာ ဘယ်ဟာတဲ့တုံး' ဟူသောအမေးကို ဘုရင်ကြားရသော အခါ အမျက်ပြင်းစွာထွက်လေသည်။

"မိမိ၏ ဘဝမှန်ကို မေ့သူအား ငါမစုံမက်လိုပြီ။ ငါသည် သင်၏ရိုးသားမှုကို ချစ်ခင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယခု သင်၏မာန်မာနကို မြင်ရ၍ နှလုံး မသာမယာဖြစ်ခဲ့သည်။ ယနေ့မှစ၍ သင်သည် နန်းတွင်းမှ ထွက်စေ"

ဤသို့အမိန့်တော်မှတ်ပြီးလျှင် မိဖုရားအား နန်းတွင်းမှ နှင်ထုတ်လေသတည်း။

✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧

လေ့ကျင့်ခန်း

၁။ ဖတ်ပါ။

၂။ ပုံပြင်ကို ပြန်ပြောပြပါ။

၃။ အောက်ပါစကားလုံးများကို ကူးရေးပါ။

တေးတဟိုဟို၊ ကန်ပေါင်ရိုး၊ စိန်းစိန်းကြည့်၊ စုံမက်၊ မြင်းစီးမင်း၊ သွေးသောက်ကြီး၊ အညွှက်ရည်၊ ကပျာကယာ ။

၄။ အောက်ပါမေးခွန်းများကိုဖြေပြပါ။

(က) မဗျိုင်းမိဘတို့၏ အလုပ်အကိုင်ကိုဖော်ပြပါ။

(ခ) မဗျိုင်းနန်းတွင်းသို့ရောက်ရှိပြီး လအတန်ကြာသော် မည်ကဲ့သို့ ပြောင်းလဲလာသနည်း။

(ဂ) ရှင်ဘုရင်ကြီးသည် မဗျိုင်းအား အဘယ်ကြောင့် နန်းတွင်းမှ နှင်ထုတ် သနည်း။

အခြေခံမြန်မာဖတ်စာ (ဒုတိယဆင့်) ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်

ခက်ဆစ်

အခြေခံမြန်မာဖတ်စာ (ဒုတိယဆင့်)တွင် ပါဝင်သော စာ၊ ကဗျာ များကိုလေ့လာဖတ်ရှုရာတွင် စာသင်သားတို့အတွက်ခက်ခဲသော စကားလုံးဝေါဟာရအချို့ပါဝင်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ခက်ဆစ် (၁၀၀) ၏ အဓိပ္ပာယ်များကို ဖွင့်ဆိုပေးထားပါသည်။ ခက်ဆစ် ဆိုသည်မှာ သိရန်မလွယ်ကူသောစကား၊ အချက်အလက်၊ ဝေါဟာရကို ဆိုလို ပါသည်။ သင်ခန်းစာများကို လေ့လာဖတ်ရှုရာတွင် အခက်တွေ့ပါက ခက်ဆစ်အဖြေကို လေ့လာပါ။

(၁) ကျောင်းသားကောင်း

၁။ မုချ = မလွဲမသွေ။ သေချာစွာ

(၂) အလိုကြီးအရနည်း

၁။ လောဘ = လိုချင်မက်မောခြင်း၊ တပ်မက်ခြင်း။

၂။ နောင်တ = ပြုသင့်သည်ကို မပြုမိ၍ဖြစ်စေ၊ မပြုသင့်သည်ကိုပြုမိ၍ ဖြစ်စေ ပူပန်ခြင်း။

၃။ သင်ခန်းစာ = ဆင်ခြင်ဖွယ်၊ အတုယူဖွယ်။

(၃) ဉာဏ်ကောင်းသောကျီး

၁။ ဉာဏ် = အသိပညာ၊ အသိဉာဏ်။

၂။ စဉ်းစား = ဆင်ခြင်သည်၊ တွေးတောသည်။

၃။ ကျီးတို့၏သဘာဝ = လုယူထိုးသုတ်စားတတ်သော ငှက်နက်တစ်မျိုး။

(၁) ရန်သူများကို အခါမလပ် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တတ်ခြင်း၊

(၂) အစာများကို တွေ့လျှင် အဖော်တို့ကိုခေါ်ယူစားခြင်း၊

(၃) အစာနှင့်ရန်သူတစ်ပြိုင်နက်ကြည့်ခြင်း၊

(၄) လုံ့လရှိခြင်း၊

(၄) အဘိုးအိုနှင့်သားများ

၁။ အချည်းနှီး = အလဟဿ။ အလကားဖြစ်သည်။

(၅) ရွှေ့လျားစာကြည့်တိုက်

၁။ ရွှေ့လျား = မူလနေရာမှပြောင်းရွှေ့သည်။

၂။ ဖောင်ဒေးရှင်း = အလှူငွေပေးသည့်အဖွဲ့အစည်း။

(၆) ပန်းဆယ်ပွင့်

၁။ အင်္ဂတေ = ထုံး၊ ဘိလပ်မြေ၊ သဲ၊ ရေတို့ကိုအချိုးကျရောစပ် ထားသည့် အရာ

၂။ သရွတ် = အချော။ အချောကိုင်သည်။

၃။ ပွတ်ခုံ = ပွတ်တိုက်သည်။

၄။ မုခ်ဝ = အပေါက်ဝ။

(၇) မိုးခြိမ်းတာကြောက်တဲ့အမေ

၁။ ခေါင်းချရာ = ကွယ်လွန်ပြီးမြေမြှုပ်ရာအရပ်။

၂။ ဖြစ်အင် = အဖြစ်အပျက်။

၃။ နှစ်သိမ့် = အားပေးသည်။

၄။ နာမကျန်း = မကျန်းမမာဖြစ်သည်။ နေမကောင်းဖြစ်သည်။

(၈) ကြာအေး

၁။ ကြာကလပ် = ကြာချပ်ပုံများဖြင့်မွမ်းမံပြုလုပ်ထားသောကလပ်။

၂။ ပလ္လင် = မြင့်မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထိုင်ရန်ပြုလုပ်ထားသောခုံမြင့်။

(၉) ကျွန်တော်တို့၏ရွာကလေး

၁။ စာကြည့်တိုက် = ကြည့်ရှုလေ့လာရန်၊ ငှားရမ်းရန် စာအုပ်များကို သိမ်းဆည်း ထားရာ အဆောက်အအုံ။

၂။ သုတ = အကြားအမြင်။

၃။ ဥယျာဉ် = သစ်ပင်ပန်းမန် စိုက်ပျိုးထားရန်နေရာ။ ခြံမြေ။

၄။ သတင်းစာ = ပြည်တွင်းပြည်ပသတင်းများကို အများအားဖြင့် နေ့စဉ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသောစာစောင်။

၅။ ဂျာနယ် = တစ်ပတ်တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ပတ်တစ်ကြိမ် စသည်ဖြင့် ထုတ်ဝေ သော စာစောင်။

၆။ မဂ္ဂဇင်း = ဝတ္ထု၊ ဆောင်းပါး၊ ကဗျာစသည့်အကြောင်းအရာ မျိုးစုံ ပါဝင်သော လစဉ်ထုတ်စာစောင်။

(၁၀) ရွှေစွန်ညို

၁။ စွန် = ကောင်းကင်တွင်ဝဲ၍ ငှက်ငယ်၊ ကြက်ငယ် စသည်တို့ကို ထိုးသုတ် စားမျိုသောငှက်။

၂။ ချောင်း = မြစ်လောက်မကြီးသော ရေစီးကြောင်း။

၃။ မြစ် = ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာစသော ရေပြင်ကျယ်များထဲသို့ စီးဝင်သော ရေကြောင်းကြီး။

၄။ ပင်လယ် = ကမ်းမမြင်အောင် ကျယ်ပြန့်သော ဆားငံရေပြင်ကြီး။

(၁၁) ဦးသန့်၏နေအိမ်ပြတိုက်

၁။ ယူနီဗာစီတီ = တက္ကသိုလ်။

၂။ ကုလသမဂ္ဂ = ကမ္ဘာ့နိုင်ငံပေါင်းစုံအဖွဲ့ကြီး။

(၁၂) ဥပုသ်စောင့်

၁။ အော့ = အော့နှလုံးနာသည်။

(၁၃) စာဖတ်သောလယ်သမားလေး မောင်ဥက္ကာ

၁။ ဥက္ကာပျံ = အာကာသမှပျံသန်းကျရောက်လာတတ်သောအဝါရောင် အစိုင်အခဲ။

၂။ တစ်ရှူး = ခိုင်းကျွဲ၊ ခိုင်းနွားတစ်စုံ (၂ ကောင်)။

၃။ စည်းတပစ် = မင်းမှုထမ်းရာထူးတစ်ခုနှင့်တွဲဖက်နေသောဘွဲ့အမည်။

(၁၄) ဝက်ပါ

၁။ ဝင်္ကပါ = တောင်ကွေ့တောင်ပတ်များသောလမ်း။

၂။ တိုးလျှို = ထုတ်ချင်းပေါက်။ (ဒိုးယိုဟုဖတ်ပါ။)

၃။ နဒီ = မြစ်။

၄။ ဇာလီ = ဘုရားလောင်းဝေဿန္တရာမင်းကြီးနှင့် မဒ္ဒီဒေဝီတို့၏ သားတော်၏အမည်။

၅။ ကျောင်း = ရသေ့ရဟန်းတို့သီတင်းသုံးနေထိုင်ရာအဆောက်အအုံ။

၆။ သင်္ခမ်း = သူတော်ကောင်းတို့နေထိုင်သီတင်းသုံးရာအဆောက်အအုံ။

ဝင်္ကပါတောင်ဝှမ်းတွင် ဝေဿန္တရာ၊ မဒ္ဒီဒေဝီနှင့်သားတော်ဇာလီ၊ သမီးတော် ကဏှာဇိန်တို့ မိသားစုသည်ရသေ့ရဟန်းပြုလျက် ကျောင်းသင်္ခမ်းတွင်နေထိုင်ကြသည်။ ဝင်္ကပါကဗျာသည် ဇာလီနှင့် ကဏှာဇိန်တို့နေထိုင်ရာကျောင်းပတ်ဝန်းကျင်၏ သာယာ ကြည်နူးဖွယ်ကောင်းပုံကိုဖွဲ့ဆိုထားသော ကဗျာဖြစ်သည်။

(၁၅) တို့ရွာတို့ကျောင်း

၁။ မုန်တိုင်း = အဟုန်ပြင်းစွာတိုက်သောလေ။ လေပြင်း။

၂။ ရန်ပုံငွေ = အသင်းအဖွဲ့စသည်တို့၌ လိုအပ်သည့်အခါ သုံးရန်စုဆောင်းထားသည့်ငွေ။

၃။ လှူဒါန်း = ပေးကမ်းစွန့်ကြဲသည်။

၄။ ငလျင် = မြေလွှာထုပြိုကွဲရွေ့လျားမှု၊ မီးတောင်ပေါက်ကွဲမှု စသည်ကြောင့် မြေကြီးတုန်လှုပ်ခြင်း။

(၁၆) စံပြကျေးရွာ

၁။ စံပြ = စံအဖြစ်သတ်မှတ်ခံရသော သူ၊ အရာ။

၂။ ပြသာဒ် = ပြာသာဒ်ဟူ၍လည်းရေးသည်၊ ဘုံအဆင့်ဆင့်နှင့်ထုပိကာတင်သော အဆောက်အအုံ။ ထုပိကာ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ပြာသာဒ်အထွတ်ဖြစ်သည်။

၃။ သမိုင်း = နိုင်ငံ၊ လူမျိုး၊ အဆောက်အအုံစသည်၏ဖြစ်စဉ်။

၄။ ဗဟုသုတ = များပြားသောအကြားအမြင်အတွေ့အကြုံ။

၅။ ဂုဏ် = သက်ရှိသက်မဲ့တို့၏အရည်အချင်း၊ အစွမ်းသတ္တိ။

၆။ ဖြန့်ချိ = ဖြန့်ဝေသည်။

(၁၇) ပန်းသည်

၁။ ရောင်နီ = နံနက်စောစောပေါ်ထွက်စနီမြန်းသောနေရောင်ခြည်။

၂။ ပလီ = ထူးထွေဆန်းပြားသည်။

၃။ မွှေးကြိုင် = ရနံ့မွှေးသော။

၄။ လန်း = လတ်ဆတ်သော။

၅။ ကုံး = ပန်းစသည်ကိုချည်မျှင်စသည်ဖြင့် ဖွဲ့သီသည်။

(၁၈) သားလိမ္မာနဲ့ယုန်ကလေး

၁။ ထောင် = ကြက်၊ ငှက်၊ ယုန်စသည်တို့ကို ဖမ်းဆီးရန် ညွှတ်ကွင်းစသည်ဆင်ထားသည်။ ထောင်ချောက်ဆင်သည်။

၂။ ညွှတ်ကွင်း = အနှောင်အဖွဲ့။

၃။ သစ္စာဆို = မှန်သောစကားကိုဆိုသည်။

၄။ တစ်ဟုန်ထိုး = မရပ်မနား။

(၁၉) အောင်ဆန်းဇာနည်

၁။ ဇာတိ = မွေးဖွားရာအရပ်

၂။ ဇာနည် = အာဇာနည်။
အများအကျိုးအတွက်သက်စွန့်ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်သူ။

၃။ ပြောင်းကြွတမလွန် = ကွယ်လွန်သည်။

၄။ မျက်ရည်သွန် = မျက်ရည်များစွာကျခြင်း။

၅။ ဘဝင်ညှိုး = ဝမ်းနည်းသည်။

(၂၀) ပိုနေမြဲကျားနေမြဲ

၁။ ချဉ်းကပ် = အနီးသို့ကပ်သွားသည်။

၂။ အကျွမ်းဝင် = ခင်မင်ရင်းနှီးသည်။

(၂၁) မဟောသဓာ၏ကစားရုံ

၁။ ဖွားဖက်တော် = တစ်စုံတစ်ဦးနှင့်တစ်ချိန်တည်းမှာအပြိုင်မွေးဖွားသူ။

၂။ အာဂန္တု = ခေတ္တခဏရောက်ရှိလာသူ။

(၂၂) စကားထာဝှက်ခြင်း

၁။ စကားထာ = အနက်အဓိပ္ပာယ်မြှုပ်ထားသောဉာဏ်စမ်းစကား။

၂။ ဆံမြိတ်ချ = ဆံထုံးမှစွန်းထွက်နေသော ဆံစွန်းအမြိတ်။

၃။ ပန်းပြောက် = ထုလုပ်ထားသည့်ပန်းပွင့်ပန်းခက်စသည့်ပုံစံ။

၄။ ဝတ်လုံ = ဝတ်ဆင်ရသောအင်္ကျီရှည်။

၅။ ပုံတောင်သမား = ပုံသမား။

၆။ ကညာ = မိန်းကလေး၊ အပျိုစင်။

၇။ ဒိုက် = အမှိုက်စု။

(၂၃) ဆရာ့ကျေးဇူး

၁။ ဦးခိုက် = ဦးတိုက်ရှိခိုးသည်။

(၂၄) တိုင်းရင်းသားရိုးရာအကများ

၁။ ရိုးရာ = မိဘစဉ်ဆက်ကျင့်သုံးသောအလေ့အထ။

(၂၅) ရာဇကုမာရ်သားလိမ္မာ

၁။ အမျက်တော်ရှ = အမျက်ဒေါသ။

၂။ ဦးဆောက်ပန်း = ကျန်စစ်သားမင်းကြီး၏မိဖုရားတစ်ပါး၏အမည်။ ရှေးခေတ်အမျိုးသမီးတို့၏ဦးခေါင်းတွင်ဆင်မြန်းသော အဆင်းတန်ဆာတစ်မျိုး။

(၂၆) ပုဂံခရီးသည်

၁။ စည်ကြီးပန်တျာ = စည်တော်တစ်မျိုး

၂။ ရှုမအီ = ရှုမငြီး ဖြစ်သည်။

၃။ ဗိသုကာ = ဆောက်လုပ်မှုအတတ်ပညာတတ်ကျွမ်းသူ။

(၂၇) ရွှေတိဂုံ စေတီတော်

၁။ ဌာပနာ = စေတီတည်ရာတွင်ထည့်သွင်း မြှုပ်နှံသည်။

၂။ ဓာတ်တော် = ဘုရားရှင်တို့၏ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း။

၃။ ဝတ္ထု = ရဟန်းတော်အတွက်လှူဒါန်းငွေ။

၄။ ကိန်းဝပ် = အတွင်း၌(မြင့်မြတ်သောအရာ)တည်နေသည်။

(၂၈) ဖွားဦးဖွန်း

၁။ ဗရင်ဂျီ = ပေါ်တူဂီစသောဥရောပတိုက်သားမျက်နှာဖြူ။

၂။ ပရဟိတ = အများအကျိုးပြုလုပ်ငန်း။

၃။ ဆန္ဒ = လိုချင်မှု၊ အလိုရှိမှု။

၄။ လူအိုရုံ = အသက်အရွယ်ကြီးပြီးအားကိုးစရာသားသမီးဆွေမျိုးမရှိ သောသူများကိုပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးသည့်နေရာ။

(၂၉) ကောင်းအောင်ကြိုးစားပါ

၁။ ကျမ်းစာ = ကျမ်းဂန်၊ ပေစာရွက်များကိုညီအောင်ထိန်းညှပ်သောပျဉ်ချပ်။

၂။ ပေါ်လွင် = ထင်ရှားသည်၊ သိသာမြင်သာသည်၊ ပလွှားဝင့်ဝါသည်။

(၃၀) ဆီးသီးသည် မဇျိုင်း

၁။ တေးတဟိုဟို = တေးတကျော်ကျော်။

၂။ စိန်းစိန်းကြည့် = စူးစိုက်ကြည့်သည်။

၃။ မြင်းစီးမင်း = မြင်းထိန်းသူ အကြီးအကဲ။

၄။ သွေးသောက်ကြီး = စစ်သည်တော်ကြီး။

၅။ အညှက်ရည် = ထန်းလျက်ရည်။

၆။ စုံမက် = ချစ်သည်၊ နှစ်သက်သည်။

✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧✧

စကားထာ အဖြေများ

(၁) အုန်းသီး

(၂) နာနတ်သီး

(၃) အုန်းသီး

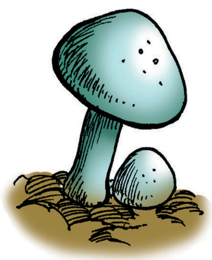

(၄) မှိုပွင့်

(၅) ပြောင်းဖူး

(၆) ပဒိုင်းသီး

(၇) ပုစဉ်း

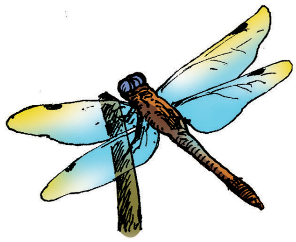

(၈) သစ်တောက်ငှက်

(၉) အပ်

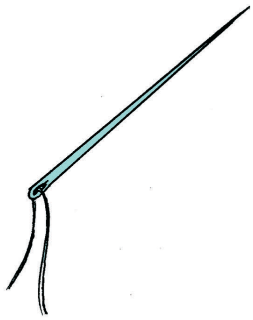

(၁၀) စောင်းကောက်

(၁၁) လပြည့်ဝန်း

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	ကျောင်းသားကောင်း	၁
၂။	အလိုကြီး အရနည်း	၂
၃။	ဉာဏ်ကောင်းသောကျီး	၄
၄။	မြန်မာရွှေပြည်	၆
၅။	အဘိုးအိုနှင့်သားများ	၇
၆။	ရွှေ့လျားစာကြည့်တိုက်	၉
၇။	မြန်မာတို့၏ နေ့ကြီးရက်ကြီးများ	၁၁
၈။	ပန်းဆယ်ပွင့်	၁၂
၉။	တို့တာဝန်	၁၇
၁၀။	မိုးခြိမ်းတာကြောက်တဲ့အမေ	၁၈
၁၁။	ကြာအေး	၂၀
၁၂။	ကျွန်တော်တို့၏ ရွာကလေး	၂၁
၁၃။	ရွှေစွန်ညို	၂၃
၁၄။	ဦးသန့်နေအိမ်ပြတိုက်	၂၄
၁၅။	ဥပုသ်စောင့်	၂၆
၁၆။	စာဖတ်သောလယ်သမားလေးမောင်ဥက္ကာ	၂၇
၁၇။	ဝင်္ကပါ	၂၉
၁၈။	တို့ရွာတို့ကျောင်း	၃၀
၁၉။	စံပြကျေးရွာ	၃၁
၂၀။	ပန်းသည်	၃၃
၂၁။	သားလိမ္မာနဲ့ယုန်ကလေး	၃၄
၂၂။	အောင်ဆန်းဇာနည်	၃၆
၂၃။	ပိုနေမြဲကျားနေမြဲ	၃၈
၂၄။	အများအကျိုး ကိုယ့်အကျိုး	၄၀
၂၅။	မဟောသဓာ၏ကစားရုံကြီး	၄၁

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၆။	စကားထာဝှက်ခြင်း	၄၃
၂၇။	ဆရာ့ကျေးဇူး	၄၆
၂၈။	စည်းစိမ်ပျက်တတ်သော အချက် ခြောက်ချက်	၄၇
၂၉။	တိုင်းရင်းသားရိုးရာအကများ	၄၉
၃၀။	ရာဇကုမာရ်သားလိမ္မာ	၅၂
၃၁။	ပုဂံခရီးသည်	၅၄
၃၂။	ကျေးညီနောင်	၅၅
၃၃။	ကောင်းအောင် ကြိုးစားပါ	၅၇
၃၄။	သားထူးသားမြတ်	၅၈
၃၅။	ရွှေတိဂုံ စေတီတော်	၆၀
၃၆။	ပညာရဖို့	၆၂
၃၇။	ဖွားဦးဇွန်း	၆၃
၃၈။	ရေချမ်းစင်၏ စေတနာ	၆၅
၃၉။	ဆီးသီးသည် မဗျိုင်း	၆၆
	ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်	၆၉
	စကားထာအဖြေများ	၇၅

အမှာစာ

ကျောင်းပြင်ပ မူလတန်းပညာရေး ဒုတိယဆင့် အခြေခံမြန်မာဖတ်စာကို အသက်အရွယ်အားဖြင့် (၁၀)နှစ်မှ (၁၄)နှစ် ကျောင်းမနေဖူးသူ ကလေးလူငယ်များ လေ့လာသင်ယူရန် စီစဉ်ပါသည်။ ဖတ်စာများတွင် သုတဖတ်စာ၊ ရသ ဖတ်စာ သင်ခန်းစာများကို မျှတအောင် စီစဉ်ပါသည်။ ကျောင်းနေအတွေ့အကြုံမရှိသော လူငယ်မောင်မယ် သင်ယူသူများသည် ဘဝအတွေ့အကြုံ လောကအတွေ့အကြုံရှိကြပါသည်။ စာပေအတွေ့အကြုံရှိလှမည် မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ဖတ်စာတွင် မြန်မာကဗျာ၊ မြန်မာစကားပြေ၊ မြန်မာပုံပြင်၊ မြန်မာစကားထာ စသည့် မြန်မာမှု မြန်မာစာပေများကို ဦးစားပေးရွေးချယ်စီစဉ်ခဲ့ပါသည်။ စာတွေ့မှ ရလာသော ဗဟုသုတ၊ အတွေးအမြင်များကို လက်တွေ့ဘဝတွင် အသုံးချလျက် လောကကို ရင်ဆိုင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

သင်ခန်းစာတစ်ပုဒ်ချင်းအတွက်ချမှတ်ထားသော ရည်ရွယ်ချက်များ ပေါက်မြောက်အောင်မြင်ရန် ထိရောက်သည့် နည်းလမ်းများနှင့် တတ်မြောက်မှုစစ်ဆေးအကဲဖြတ်ခြင်းတို့ကို စနစ်တကျ အသုံးပြုသွားကြပါရန် တိုက်တွန်းရပါသည်။

ကုလသမဂ္ဂကလေးများရန်ပုံငွေအဖွဲ့ (မြန်မာ) ကပုံနှိပ်ပြီး
ကျောင်းပြင်ပမူလတန်းပညာရေး ဗဟိုအဆင့်လုပ်ငန်းကော်မတီက
အခမဲ့ဖြန့်ဝေသည်။